

Henrik H. Lund: Vakkelvorne viser

WH 33094-1

Endelig! Henrik H. Lund har endelig gjort det. Ikke nok med, at han har lavet en cd, men han laver dobbelt op! Og han er til trods for sine snart 82 år i forrygende god form.

Holger Bjørnholt-Fink

Der er tale om to forskellige cd'er i denne udgivelse, hvilket markeres af en henholdsvis skævt smilende og en storsmilende hjemmelavet smiley.

Han er virkelig en ordets mester. Ligeegyldigt hvilken af de fine tekster, man slår ned på, bliver det aldrig noget, der er bare i nærheden af ligeegyldighed.

At han kan stå distancen efter så mange år på banen, viser noget om hans format.

Han har ovenikøbet forsøgt sig som komponist på et enkelt nummer, men ellers har han folk til den slags, hvis han da ikke uden blusel hugger melodier fra internationale hits som *My Way*, *What a Wonderful World* og *Danny Boy*.

Det vil føre for vidt at gennemgå samtlige tekster, men her er et par nedslag:

Undskyld, at jeg spør'r, Mor. Her lader Henrik H. Lund det ufødte barn komme til orde i forhold til rygning, og det er på engang tankevækkende, intelligent og morsomt, og demonstrerer på forbilledlig vis, hvad en ordets mester kan.

På æresord. En barsk kommentar til spørgsmålet om incest set ud fra barnets synspunkt.

Offervilje. En lige så barsk, men samtidig bevidst underspillet kommentar til begrebet hustruvold.

Selvironien fejler heller ikke noget, som da han på *Derouten* fortæller om, da han mødte sin overmand til en fest, hvor hans berømte vid pludselig slap op, mens den anden overtog hans plads som festens vittige taler.

Henrik kan stadigvæk formidle sine sange på forbilledlig vis. Der mangler ikke noget i udtryk og diktation, og produktionen er samtidig lavet så skarpt, at ingen af ordene drukner i musikken.

Ualmindelig godt gået, Henrik!